

Note pe marginea comentariilor la [interviul cu Radu Ioanid](#)¹

De Alex Sivan

Interviul ca interviul, dar interesante sunt si comentariile unor reprezentanti dintre cei ce se auto-definesc ca facand parte din "blandul, ospitalierul si pasnicul popor roman"...

De unde dracu' atata ura ???

Unul dintre comentatori a enumerat cam douazeci de nume evreiesti, fosti lideri ai miscarii comuniste. Au fost chiar mai multi (100, 200, 500 ??) care dupa persecutiile regimului lui Antonescu, dupa pogromurile din Moldova si rebeliunea legionara, au crezut in utopia comunista care propovaduieste egalitate, fraternitate si alte tampenii care nu se potrivesc cu firea omeneasca.

Sloganul de "fraternitate"(sau "tovarasie" !!!) a fost bun pana ce tovarasii au ajuns la putere. Atunci, au inceput sa le creasca dintii de lup, sa-si manance fostii tovarasi de drum, iar apoi propriul popor...

Totusi, cu mana pe inima, cine poate spune ca "evreii sunt cei care au adus comunismul in Romania" ?

Care era populatia totala a tarii inainte de razboi si cat la suta din aceasta populatie a fost de etnie evreiasca ?

Adevarul este ca MAREA majoritate a comunistilor din aceasta perioada au fost neevrei.

Interesant este insa faptul ca aproape toti cei enumerati de distinsul comentator au fost intelectuali. Multi dintre ei au fost persecutati, dati afara din universitati si chiar batuti, pe baza legilor regimului legionar si impreuna cu multi alti saraci sau persecutati, s-au orientat catre noua doctrina care declara ca va aduce pacea si bunastarea tuturor...

Deci, spre o noua "religie". Ateista, dar care avea un alt Dumnezeu (Soarele Popoarelor !!!) care a comis crime de nedescris.

Din pacate aceasta noua "religie", dupa prea multi ani de grele suferinte a mai multor popoare, s-a dovedit utopica.

Bunicul meu nu a fost comunist si nu el a adus comunismul in Romania. A fost ceea ce se numea in noua terminologie post belica un exploatator "care "sugea sangele poporului". Adica, la varsta de 11 ani a sosit in Bucuresti din Moldova cu bocceaua, avand doar patru clase primare. A intrat calfa intr-un atelier de construit carute si a invatat meseriile de tamplar, fierar si vopsitor. Cu timpul, si-a deschis atelierul sau, pe care cu incetul l-a transformat intr-o fabrica in toata regula care construia trasuri, landouri, carute si... dricuri.

---

¹ Interviul cu Radu Ioanid a aparut in ziarul online *Adevarul*.

A devenit si furnizor al curtii regale. Om simplu si fara carte asa cum a fost, a reusit sa dea o paine cinstita si buna familiilor celor care lucrau la el, cateva zeci de oameni pe care-i respecta si ii iubea...

La randul lui si el a fost respectat si iubit.

Tin minte ca, copil fiind, mergeam cu el pe strada, mandru cu cravata mea de pionier cand s-a apropiat de noi un om, si-a scos sapca si... i-a sarutat bunicului mana, multumindu-i pentru ceva.

Am ramas socat si revoltat. I-am spus ca este de neconceput sa lasi pe cineva sa-ti sarute mana. "Nici macar nu esti popa", i-am zis. Bunicul a zambit si mi-a spus: daca el mi-a sarutat mana, probabil ca a avut motive destul de bune s-o faca !!

Mult mai tarziu, am aflat ca obisnuia sa ajute oameni nevoiasi, cu lemne, bani si medicamente pentru copii.

Asta nu i-a impiedicat pe legionari in timpul rebeliunii sa intre in casa lui cu revolverele in mana sa fure si sa devasteze tot ce nu a putut fi furat. Aveau un pian mare care s-a blocat pe scari cand au incercat sa-l fure. L-au spart cu topoarele !!!!

Bunicii au apucat sa urce in pod, sa traga scara si sa tranteasca chepengul, asezand pe el niste obiecte grele. Gaurile facute de gloantele trase de jos in urma lor, se afla si astazi in chepengul podului. M-am dus sa le revad, acum vreo 15 ani.

Dupa razboi, ca urmare a noii oranduirii, toata averea facuta literalmente din munca grea si cinstita, cu doua maini, sarguinta, migala si cu un cap destept, i-a fost confiscata (nationalizata!) de data aceasta de catre... comunisti.

Mi-am dat seama ca si "astia" si "aia", la fel cu cei care au scris comentariile care m-au enervat, reprezinta o parte (sper ca mica, dar ei exista !) a "blandului, pasnicului si ospitalierului popor roman".